

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobkyně **T. M.**, nar. X, t.č. PoS Kostelec nad Orlicí, Rudé armády 1000, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra České republiky** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 3. 2010, čj. OAM-106/ZA-06-ZA13-2010, **t a k t o :**

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání správnosti s zákonností rozhodnutí žalované ze dne 25. 3. 2010, kterým vyslovil žalovaný správní orgán nepřípustnost její žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 10a) písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Současně bylo na základě ust. § 25 písm. i) tohoto zákona řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno, v třetím výroku je s poukazem na ust. § 32 odst. 3 cit. zákona uvedeno, že podání žaloby nemá odkladný účinek.

V žalobě se uvádí, že správní orgán nedbal o to, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem případu, neboť žalobkyni trápí skutečné obavy z návratu do země původu, jejím ohrožením se žalovaný nezabýval dostatečně, toto se týká jejího pronásledování a vyhrožování ze strany manžela zabitím. Žalobkyně si našla v České republice přítele, s nímž má malou dceru, v případě návratu se obává výhrůžek ze strany manžela, je alkoholik a jeho chování je nepředvídatelné, žalobkyně chce ochránit své děti. Má tak odůvodněné obavy o svůj život a bezpečí a též o život svých dětí. Odkazuje na svoji žádost o udělení mezinárodní ochrany, protokol o pohovoru a ostatní spisový materiál, žádá o odkladný účinek žaloby, jehož nepřiznání by jí značně ztížilo její postavení v celém řízení a citelně by zasáhlo do jejího soukromí. Na zdejším území má též nezletilou dceru Danielu (19. 7. 2008), o kterou se stará sama, neboť s jejím otcem dlouhodobě nežije – v tomto vidí zásadní problém. Odkladný účinek se nedotkne nepřiměřeným způsobem práv žalovaného, nikdy neměla problémy s orgány či předpisy ČR, čili jeho přiznání není v rozporu s veřejným zájmem. Žalobkyně navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.

V písemném vyjádření žalovaného ze dne 4. 5. 2010 se uvádí, že žalobu správní orgán nepovažuje za oprávněnou, odkazuje přitom na písemnosti, založené ve správním spisu a vydané rozhodnutí ve věci, s tím, že postupoval plně v souladu se zákonem o azylu a jednotlivými ustanoveními správního řádu. V průběhu řízení bylo zjištěno, že o udělení mezinárodní ochrany žádala žalobkyně s nezletilým synem již dříve, svoji samostatnou první žádost podala 3. 9. 2005. Jako důvod opuštění Ukrajiny uvedla rozpory s manželem, alkoholikem, kterého se bojí. Manžel jí neustále vyhrožoval, a to i zabitím. Zmíněnou situaci ve vlasti nijak neřešila, ze strachu nepožádala o pomoc ani státní orgány. Předmětná žádost byla žalovaným 8. 9. 2005 zamítnuta jako zjevně nedůvodná dle § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu a žaloba, směřující proti tomuto rozhodnutí byla Krajským soudem v Ostravě dne 4. 1. 2006 zamítnuta. Stejně tak pak byla zamítnuta kasační stížnost dne 18. 6. 2006, a to z důvodu nesplnění podmínek řízení. Podruhé žalobkyně podala žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 7. 4. 2009, 21. 7. 2009 správní orgán rozhodl, že je žádost nepřípustná a řízení bylo dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno. Obdobně tomu pak bylo u třetí žádosti podané dne 7. 9. 2009, řízení bylo zastaveno 9. 9. 2009, současná žádost žalobkyně je tak čtvrtá v pořadí. Správní orgán přitom zjistil skutečný stav věci, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobkyně sdělila a konstatuje, že žalobkyně neuvedla v současně vedeném čtvrtém řízení o udělení mezinárodní ochrany žádné nové skutečnosti, které by odůvodňovaly nové meritorní posouzení její žádosti. Naopak, v samotné žádosti potvrdila, že ochranu žádá ze stejných důvodů, které již uplatnila dříve. Nad rámec pak žalovaný dodává, že současné rozhodnutí je svým charakterem procesní povahy, v němž správní orgán věcné důvody uvedené žalobkyní z hlediska naplnění některé z forem mezinárodní ochrany již nehodnotil, neboť touto otázkou se již jednou věcně zabýval, a to v prvním, pravomocně skončeném řízení. Vzhledem k tomu, že v případě žalobkyně se jedná již o čtvrtou žádost, v níž neuvedla žádné nové skutečnosti, žalovaný nesouhlasí s přiznáním odkladného účinku žaloby, neboť výkon rozhodnutí či jiné právní následky s tímto spojené neznamenaají pro žalobkyni nenahraditelnou újmu. Správní orgán se nedopustil žádného procesního pochybení, ani žádné nezákonnosti

a navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Náhradu nákladů řízení žalovaný neúčtoval.

Ze správního spisu plyne, že žalobkyně podala žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 19. 3. 2010, uvedla, že je státním občanem Ukrajiny, téže národnosti, vdaná, současně s ní žádá o udělení mezinárodní ochrany její syn R. T., narozený dne X a dcera D. T., narozená X v České republice. Jako dosavadní místo pobytu žalobkyně označila Ukrajinu, a to do r. 1998. Od srpna tohoto roku pak pobývala v ČR, v r. 2000 se vrátila na týden na Ukrajinu a taktéž v létě 2005, jinak pobývala v České republice. Je pravoslavného vyznání, nikdy nebyla politicky organizována, má středoškolské vzdělání. Jako důvod opuštění vlasti uvedla, že její syn R. chodil v ČR do školy, ona odjela v srpnu 2005 pouze vyřídit na Ukrajině pohřeb tchána. Její manžel je alkoholik, neustále jí vyhrožoval. Vyhrožoval jí, že se nikdy nedostane do ČR, odjela hlavně kvůli těmto problémům, nechtěla žít v rodině, kde se stále hádali. Nemá se kam vrátit, s matkou nevychází, protože se zapletla s čechem a má s ním dceru. Chtěla by získat legální papíry a pracovat a žít v ČR. V případě návratu se obává manžela, obává se, že by ublížil dětem.

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.) a konstatoval, že namítaných pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí neshledal. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., a to se souhlasem obou účastníků řízení.

Dle ust. § 10a písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná, pokud podal cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti, nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení této ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení.

Řízení se zastaví, pokud je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná (§ 25 písm. i) zákona o azylu.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přezkoumal i všechny podstatné skutečnosti tohoto případu a dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán nemohl jinak, než postupovat tak, jak postupoval a posléze i vydal rozhodnutí, kterým řízení v této věci zastavil pro nepřípustnost, jež byla konstatována z toho důvodu, že žalobkyně již v pořadí čtvrté žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí jinou skutečnost, než že chce dosáhnout legalizace svého zdejšího pobytu s tím, že se na Ukrajině bojí svého manžela a jeho chování. Je zcela patrné, že jiný důvod ani v minulosti žalobkyně neuváděla, podmínky ust. § 10a písm. e) zákona o azylu, jak uvedeny shora, jsou zcela naplněny a je nasnadě, že žádost žalobkyně je tak nepřípustná, v souladu se zákonem o azylu v platném znění. Jako takovou ji pak žalovaný zastavil v souladu s ust. § 25 písm. i) tohoto zákona. Žaloba žalobkyně je tak zcela očividně nedůvodná, soud je přesvědčen, že dosavadní postup žalobkyně vede pouze k prodlužování pobytu na území České republiky bez patřičného důvodu,

když k legalizaci zdejšího pobytu slouží v podobných případech zákon o pobytu cizinců. Soud považuje postup žalovaného, který se meritorně zabýval žádostí žalobkyně v prvním řízení a posléze již pouze s odkazem na tuto skutečnost vyslovoval nepřípustnost další žádosti za správný a v souladu se zákonem o azylu. Soud konstatuje, že mu je z úřední činnosti známo, že dne 12. 7. 2010 byla zdejším soudem zamítnuta jako nedůvodná žádost, kterou podala žalobkyně za svoji nezletilou dceru D. proti rozhodnutí žalovaného, kterým dceři nebyla dne 21. 7. 2009 udělena mezinárodní ochrana dle ust. § 12 - § 14 b) zákona o azylu, týž den jako o žalobě žalobkyně pak bylo rozhodnuto zamítnutím žaloby i ve věci sp. zn. 29 Az 9/2010 – T. R., syn žalobkyně. U obou dětí žalobkyně uváděla, že se bojí návratu do vlasti, neboť její manžel je alkoholik a obává se proto jeho chování. Je však nezbytné, aby žalobkyně řešila své soukromé problémy jinou cestou, než žádostí o udělení mezinárodní ochrany v jiném státě, neboť tento institut nemůže k podobným účelům sloužit. Jeho podstatou a cílem je ochránit občany státu, v němž jsou tito pronásledováni za uplatňování politických práv a svobod, či mají důvodné obavy z takového pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině, či jim případně hrozí v případě návratu do země původu ohrožení života, mučení či nelidské zacházení. Soud je přesvědčen, že žalobkyně je si této skutečnosti již po provedených řízeních dobře vědoma a její další žádost je tak ryze účelová. Zákon o možném udělení mezinárodní ochrany nemůže sloužit pro případ ryze soukromých problémů žalobkyně, které nebyla ochotna z jakéhokoli důvodu řešit formami jednání či podání, které jsou k tomuto obvyklé a příslušné.

Soud tedy po přezkoumání věci konstatuje, že správní orgán nepochybil, pokud po provedeném řízení konstatoval nepřípustnost žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany a posléze řízení zastavil. Nedošlo k žádné nezákonnosti, ani vadě řízení a žaloba je nedůvodná, dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. pak soudu nezbylo, než tuto zamítnout.

O žádosti žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě soud samostatně nerozhodoval, když tímto rozhodnutím rozhodl o žalobě samotné. Téhož měsíce rozhodl soud i o žalobách ve věcech obou nezletilých dětí žalobkyně.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, ostatně jí žádné náklady řízení nevznikly, žalovaný náhradu nákladů řízení neúčtoval.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s.ř.s.).

Proti pravomocnému rozhodnutí je přípustná kasační stížnost, kterou lze podat z důvodů a za podmínek uvedených v § 102 a násl. s.ř.s. ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Kasační stížnost je třeba podat ke Krajskému soudu v Hradci Králové. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu v Brně, který o ní bude rozhodovat. Nemá-li účastník vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem.

V Hradci Králové dne 19. července 2010

JUDr. Jana Kábrtová, v. r.
samosoudkyně

